

Secció I. Disposicions generals

AJUNTAMENT DE BINISSALEM

556 *Aprovació definitiva Ordenança municipal reguladora de convivència, defensa i protecció animal a l'entorn humà*

Transcorregut el termini d'exposició pública de l'**ORDENANÇA MUNICIPAL REGULADORA DE CONVIVÈNCIA, DEFENSA I PROTECCIÓ ANIMAL A L'ENTORN HUMÀ**, sense que s'hagi presentat cap reclamació, l'acord d'aprovació inicial s'ha transformat en definitiu i es transcriu a continuació el text íntegre de l'esmentada Ordenança, tot això en compliment de l'establert a l'article 103 de la Llei 20/2006, de 15 de desembre, municipal i de règim local de les Illes Balears, entrant en vigor una vegada transcorregut el termini previst a l'article 113 de la mateixa Llei municipal.

“ORDENANÇA MUNICIPAL REGULADORA DE CONVIVÈNCIA, DEFENSA I PROTECCIÓ ANIMAL A L'ENTORN HUMÀ

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'Ajuntament de Binissalem reconeix els animals com a éssers dotats de sensibilitat tan física com psíquica i, per tant, amb capacitat per patir física i psíquicament.

La presència d'animals de companyia ha augmentat considerablement en els darrers anys als nuclis urbans i, concretament, al municipi de Binissalem. La tinença d'aquests animals exigeix una responsabilitat especial, tant pel que fa als seus drets com als deures dels seus tenidors.

Els animals de companyia ajuden a millorar la qualitat de vida de les persones i a fomentar el respecte envers la natura, i aporten molts beneficis personals i socials. Hem de tenir present, però, la responsabilitat que implica la tinença d'animals a casa, i cal ser conscients que els hem de facilitar tot el benestar que necessiten i vetllar per evitar molèsties per a la convivència ciutadana.

El fet d'integrar un animal de companyia en una llar significa que es compte amb el comportament responsable i racional de la persona que se'n responsabilitza, i que aquesta persona compleix les obligacions que això comporta.

Tenir un animal significa acceptar una responsabilitat envers un ser viu que dependrà de nosaltres durant un llarg període de la nostra vida (cura, identificació, vacunació, hàbitat, educació, salut en general, control de la natalitat, ciutadania).

L'educació en la convivència amb els animals ha de partir del principi bàsic de respecte envers aquests éssers vius amb capacitat de sentir i de patir, i del principi de respecte a l'entorn i a les persones, comparteixin aquestes o no la mateixa afinitat pels animals. Això comporta desenvolupar un treball de pedagogia social en el qual tots estem implicats.

Cal destacar també que aquesta normativa regula i limita la cria de cans i moixos per particulars, amb la finalitat de disminuir-ne el nombre i evitar una proliferació indiscriminada sense cap casta de control, ja que en moltes ocasions, aquests animals pateixen les conseqüències de l'abandonament.

Les colònies felines contribueixen a un cert control de moixos assilvestrats o orats, però no eviten totalment els problemes sanitaris, de benestar animal o ambientals que s'hi associen.

Per una altra banda cal tenir en compte no només els animals anomenats de companyia sinó, en general, tots els animals domèstics, salvatges i salvatges en captivitat que viuen al nostre entorn urbà i rural i que mereixen un tracte i una vida digna.

De conformitat amb l'article 129 de la Llei 39/2015 d'1 octubre, principis de bona regulació, s'ha complert i es tindran en compte els principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència.

De la mateixa forma s'ha donat compliment a l'article 133 de la mateixa Llei i s'ha donat participació prèvia als ciutadans en la elaboració del present Reglament.

Aquesta ordenança tindrà com a principal referent, la Llei 1/1992 de 8 d'abril de Protecció d'Animals que viuen a l'entorn humà de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, el Decret 56/1994 de 13 de maig que la desenvolupa, el Decret 98/2006 de 24 de novembre de modificació del Decret 56/1994, la Declaració Universal dels Drets de l'Animal, proclamada el 15 d'octubre de 1978 per la Lliga

Internacional dels Drets de l'Animal i aprovada per l'UNESCO i, posteriorment per l'ONU.

CAPÍTOL I

Objecte

Article 1. La present ordenança es circumscriu al municipi de Binissalem i té per objecte la protecció dels animals i la defensa i vigilància dels seus drets, així com dels deures i els drets dels seus tenidors i la regulació de la convivència harmònica entre els animals que viuen a l'entorn urbà i rural i les persones. També és objecte d'aquesta Ordenança la regulació de les activitats comercials, industrials, professionals, assistencials i de serveis que hi estiguin relacionades, en el marc de les competències i obligacions municipals. Així com la regulació de les colònies felines.

Article 2.

Definicions

Als efectes d'aquesta Ordenança, s'entén per:

a) Animals domèstics: els que pertanyen a espècies que habitualment es crien, es reproduïxen i conviuen amb persones i que no pertanyen a la fauna salvatge. Tenen també aquesta consideració els animals que es crien per a la producció de carn, de pell o d'algun altre producte útil per al ésser humà, els animals de càrrega i els que treballen en l'agricultura.

b) Animals de companyia: els animals domèstics que les persones mantenen generalment a la llar amb la finalitat de donar-se mútua companyia. Als efectes d'aquesta Ordenança gaudeixen sempre d'aquesta consideració els cans; i els moixos que es poden diferenciar en quatre tipologies:

1) Assilvestrats: viuen i se reproduïxen a la natura, i sobreviuen de la caça i de residus orgànics. Cap de les seves necessitats és satisfeta intencionalment per les persones. Són els que causen el màxim impacte, per destrucció d'espècies protegides i cinegètiques, resultant limitants per aquestes. Hi ha estudis que els identifiquen com a la principal amenaça per la vida silvestre, amb un nombre de preses anuals que pot arribar a 23-46 aucells i 129-338 petits mamífers. Són capaços de capturar animals de mida similar a la seva talla (conills).

2) Sense sostre o orats: són similars als assilvestrats, en alguns sentits, però aquests es troben en àmbits urbans o rurals, amb certa relació amb les persones. Poden dependre d'alguns recursos proporcionats pels éssers humans, però no tenen persona propietària. Tenen capacitat de dispersió i de sortida dels àmbits urbans.

3) Colònies de moixos sense sostre: Assimilables a orats concentrats, als quals persones autoritzades per part de l'administració competent que els proporcionen menjar, els capturen per esterilitzar, els identifiquen (Microxipat) i es responsabilitzen del seu benestar.

4) Animal de companyia en sentit estricte: moixos que són propietat d'un individu o llar. Les seves persones propietàries cobreixen les seves necessitats. Els moixos animals de companyia que tenen accés a la via pública, haurien de tenir controlada la capacitat reproductora i estar identificats (microxipats). Segons alguns estudis poden capturar 18 aucells a l'any i 21 petits mamífers.

c) Animals salvatges: els autòctons i no autòctons que viuen habitualment en estat salvatge.

d) Animals salvatges en captivitat: els animals autòctons i no autòctons salvatges que, de forma excepcional, viuen en captivitat.

e) Animals exòtics: els animals de companyia, domèstics i salvatges que pertanyen a espècies originàries de territoris externs a l'àmbit geogràfic mediterrani.

Article 3.- Correspon a la Batlia anomenar a una persona regidora responsable de l'àrea de protecció animal.

CAPÍTOL II

Activitats relacionades amb els animals de companyia i domèstics

Article 4.- Constitueixen activitats comercials, industrials, professionals, assistencials i de serveis subjectes a la present ordenança, les següents:

- Vivers d'animals de companyia
- Guarderies d'animals de companyia
- Comerços dedicats a la compra venda d'animals.

- Serveis d'empolainament
- Consultoris, clíniques i hospitals veterinaris
- Exposicions, exhibicions, festes i concursos
- Centres d'ensinistrament
- Refugis i recintes de custòdia, municipals o privats d'animals, dependents o no d'una associació per a la defensa i la protecció dels animals.
- Cementiris d'animals.
- Granges o recintes particulars dedicats a la cria d'animals domèstics d'utilitat per a les persones (cavalls, ases, ovelles, gallines, porcs, etc.).
- Agrupacions zoològiques o parcs per a l'exhibició d'animals.
- Centres hípics.

Article 5.- Les activitats detallades a l'article 4 hauran de complir totes les mesures establertes sobre llicències d'instal·lacions inicials, com també complir els requisits de Nucli Zoològic, Llei de Protecció d'Animals i d'altres lleis i reglaments existents al respecte. Per tal de controlar i assegurar el compliment de les mesures, aquestes activitats estaran subjectes a la inspecció per part dels serveis tècnics municipals, que hauran de ser dotats de suficients mitjans humans i materials per a garantir la seva realització continuada. Si del resultat de les inspeccions practicades es detecten anomalies, la batlia podrà adoptar les resolucions i sancions pertinents. La resolució que en aquest sentit adopti la batlia estarà en funció de l'informe efectuat pels serveis tècnics municipals competents, com a resultat de la inspecció practicada, tot això sense perjudici de la incoació del procediment sancionador si procedeix.

Article 6.- Tots el locals i les instal·lacions adscrits a les activitats a què es refereix l'article 4 de la present ordenança han de complir les condicions estructurals i de serveis que s'adaptin, com a mínim, a la normativa de la Llei de protecció animal de la CAIB 1/1992. Les persones titulars de les activitats a que es refereix l'article 4 de la present tindran l'obligació de mantenir els animals en bones condicions higièniques i sanitàries, realitzar qualsevol tractament preventiu que hagi estat declarat obligatori, així com procurar-los un tracte digne i vetllar pel seu benestar tant físic com a psíquic. S'hauran de complir les obligacions citades als articles de la esmentada llei de la CAIB, títol I (disposicions generals), articles 1 a l'11.

CAPITOL III

De la tinença i tracte dels animals

Article 7.- Amb caràcter general s'autoritza la tinença d'animals domèstics i de companyia als habitatges urbans, tinença que queda condicionada a les circumstàncies higièniques òptimes per al seu allotjament, a l'absència de risc en l'aspecte sanitari i de seguretat i a la inexistència de molèsties continuades per als veïnats. Les persones propietàries o posseïdores d'animals (cans, moixos, lloros, cacatues, cotorres i altres animals), especialment en zones urbanes, estan obligats a educar i socialitzar l'animal de manera que sigui mínima la contaminació acústica produïda pels sons que emeten els animals i a adaptar les instal·lacions per evitar aquesta contaminació. A més d'una correcta educació de l'animal, es prendran les mesures com la insonorització o l'ocultació visual de vianants i altres animals, si fossin necessaris.

Article 8.- La tinença d'un animal de companyia o un animal domèstic comporta una sèrie d'obligacions ineludibles. Se'ls ha de proporcionar de manera adequada aliment, aigua, allotjament amb condicions ambientals favorables d'espai, ventilació, humitat, temperatura, llum, aixopluc així com les cures necessàries per evitar que l'animal pateixi cap sofriment físic ni psíquic i per satisfer les seves necessitats vitals, higièniques i sanitàries. Se'ls ha de proveir diàriament d'aigua potable i alimentació suficient i equilibrada per a mantenir uns bons nivells de nutrició i salut. L'aigua potable sempre haurà d'estar a disposició de l'animal.

Article 9.- De conformitat amb la legislació aplicable, es prohibeix expressament:

- 1) Maltractar o agredir física o psíquicament els animals o sotmetre'ls a qualsevol tipus d'humiliació o pràctica que els pugui causar sofriments o danys.
- 2) Sacrificar els animals de companyia de forma no eutanàsica. El sacrifici d'aquests animals només podrà ser realitzat per una clínica o persona veterinària i amb procediments eutanàsics, sense sofriment per a l'animal. Només se podrà sacrificar un animal de companyia en el cas que aquest pateixi una malaltia dolorosa i incurable.
- 3) Abandonar qualsevol animal.
- 4) Mantenir els animals en instal·lacions inadequades des del punt de vista higiènic i sanitari o inadequades per a les seves característiques i necessitats fisiològiques i etològiques.
- 5) Usar tota classe d'artefactes destinats a limitar o impedir la mobilitat dels animals que els produeixin danys o patiments o que els impedeixi mantenir el cap en posició normal. Queda prohibit els collars de càstig elèctrics i els morralls que no permetin obrir la boca

al seu interior. Queda prohibit, per tant, el costum de fermar les potes al coll dels animals herbívors per tal d'evitar que depredin les espècies vegetals o per qualsevol altra finalitat. Queda també prohibit l'ús d'artefactes destinats a l'ensinistrament d'animals que els puguin ocasionar danys o patiments.

6) Mantenir els animals en estat d'aïllament, sense que l'espècie o raça ho requereixi, sense rebre les atencions i el contacte social necessaris per part de les seves persones cuidadores, per tal de satisfer les seves necessitats etològiques, afectives i de socialització. Per aquest motiu no poden tenir com a allotjament habitual els vehicles, celoberts, balcons, galeries, terrats, patis de ventilació, solars, ni habitacles que no reuneixin les condicions higiènic-sanitàries i de benestar animal, i en qualsevol cas, si es tracta de llocs adjacents i exteriors a les vivendes, sempre hauran d'estar connectats amb aquests i disposar d'unes dimensions que permetin el lliure moviment dels animals, tampoc poden tenir com a allotjament habitual qualsevol lloc que resti deshabitat la major part del temps.

7) Mutilar total o parcialment orelles, cues, dents o altres parts o òrgans, extirpar ungles o cordes vocals. S'exceptuen les intervencions, controlades per les clíniques o persones veterinàries, destinades a garantir la salut de l'animal, a anul·lar la seva capacitat reproductiva o a identificar els moixos sanats.

8) Mantenir els animals en estat de desnutrició o deshidratació sense que la mesura obeeixi a prescripció facultativa.

9) Mantenir els animals sense proporcionar-los l'atenció sanitària adequada.

10) Exhibir amb finalitats lucratives, vendre o intercanviar animals a la via i als espais públics llevat de la cessió, l'adopció o l'acolliment d'animals abandonats o perduts per mediació de l'Ajuntament, els centres d'acollida d'animals de companyia i les entitats de defensa i protecció dels animals.

11) L'ús d'animals a lluites i altres activitats que impliquen el sofriment, burla, humiliació, degradació, persecució i tractament antinatural dels animals.

12) La possessió o tinença en captivitat d'animals salvatges o considerats invasors dels nostres ecosistemes, fora dels establiments zoològics autoritzats.

13) La captura, compra, venda o qualsevol altre tipus de transmissió d'animals salvatges o considerats invasors dels nostres ecosistemes.

14) Molestar, capturar o comercialitzar els animals salvatges urbans.

15) Ensinistrar animals amb el fi de reforçar la seva agressivitat.

16) L'experimentació amb qualsevol tipus d'animal.

17) Practicar la caça fora dels espais denominats vedat de caça.

18) Capturar cans i moixos ensalvatgits amb l'ús d'armes de foc.

19) El transport d'animals amb vulneració dels requisits establerts a la legislació vigent balear, espanyola o de la Comunitat Europea.

20) Qualsevol altra acció o omissió no esmentada a la present ordenança continguda a la llei 1/1992 de la CAIB.

Article 10.- Allotjament:

1) Els animals de companyia que hagin de romandre en espais annexos a l'habitatge (galeries, balcons, terrasses, patis, jardins,...) o a qualsevol terreny o espai exterior disposaran d'un habitacle impermeable en què arreceraran-se de les inclemències del temps i un espai d'esbarjo i exercici. Aquest habitacle i espai d'esbarjo han de complir unes mides adequades a les característiques i etologia de l'animal i estar ubicat de tal forma que no estigui exposat directament, de forma prolongada, a la radiació solar ni a la pluja. L'habitacle serà suficientment llarg, alt i ample perquè l'animal hi càpiga folgadoament i haurà de tenir un espai exterior d'esbarjo adequat perquè es mogui amb llibertat i s'exerciti convenientment. De cap manera aquests espais seran l'allotjament habitual del animal.

2) Aquests espais hauran de tenir com a mínim 25 m² per animal i s'augmentarà 10 metres més per animal i hauran d'estar lliures d'objectes o obstacles que redueixin la superfície apta per a la lliure circulació dels animals. En cas de que aquest espai sigui inferior a la mida establerta, s'haurà de permetre l'accés de l'animal a l'habitatge. Per tant, es prohibeix tenir cans o moixos als balcons i terrasses de mida inferior a 25m² de superfície lliure d'obstacles, sense tenir accés a l'interior de la casa.

3) La retirada dels excrements i neteja de l'orina s'ha de fer de forma quotidiana i diària sense que puguin embrutar la via pública. S'han de mantenir els espais nets, desinfectats i desinsectats convenientment.

4) Els cans no podran romandre fermats de forma permanent. Quan estiguin fermats, la cadena de subjecció de l'animal es disposarà de manera que pugui córrer al llarg d'un filferro d'una longitud no inferior a 10 metres de llargària, convenientment tibet i subjectat, a un dels seus extrems a les immediacions del seu habitacle, amb anella corredora y cadena prima de 2'5 metres per que tingui joc lateral, sense impossibilitar els moviments de l'animal a arribar amb comoditat al seu habitacle per poder-se arrecerar i a un recipient d'aigua potable. Per aquest motiu, a les finques rústiques a on hi hagi presència de cans, aquests hauran de romandre en un espai degudament tancat a fi d'evitar-ne la fuga. La grandària del tancat no podrà ser inferior a 100 m² per un ca, augmentant-se 20 m² per cada ca, quan ni hagi més d'un compartint el mateix recinte. En cas de que el tancament quedés deteriorat de forma que permetés la fuga al ca, aquest podrà romandre fermat de la manera indicada abans, per un període no superior a 15 dies, durant el qual s'haurà de reparar el tancat o fer-lo de nou.

5) Si, per motius justificats, un ca ha de romandre fermat o tancat no podrà fer-ho de forma permanent. Se li garantirà exercici físic, permetent-li sortir del seu recinte un mínim de dues vegades al dia.

- 6) No podran retenir-se en captivitat, com animals domèstics o de companyia els que pertanyen a espècies protegides o en risc d'extinció, ni aquells que no puguin adaptar-se a la captivitat, bé per les seves condicions naturals, bé per representar un perill per a la salut i seguretat de les persones i dels animals amb que hi convisquin.
- 7) Queda prohibida la tinença dels animals salvatges, autòctons i al·lòctons, i dels animals exòtics que, alliberats al medi, suposin un perill per al nostre ecosistema i les espècies autòctones i que tenen dret a desenvolupar-se en el seu propi medi natural (tortugues, papagais, iguanes, rèptils, aràcnids, etc.). Aquelles persones que, a la publicació d'aquesta ordenança, ja tinguin en propietat algun d'aquests animals, hauran de notificar-ho en el termini de tres mesos, presentant-ne la documentació a l'Ajuntament, on se'ls donarà d'alta al cens municipal, prèvia la inscripció en el registre d'animals, una vegada presentada la documentació administrativa que es requereixi.
- 8) Quan un animal salvatge o exòtic no hagi estat declarat i censat en el termini establert o, se comprovi que no s'han adaptat les condicions de la seva tinença, l'Ajuntament podrà decomissar-lo i portar-lo a un nucli zoològic adient on i quedarà en custòdia fins que la persona propietària adapti la seva situació a aquesta ordenança. Les despeses de custòdia i manteniment de l'animal a aquest centre correran a càrrec de la persona propietària.
- 9) L'Ajuntament cedirà en custòdia els animals de companyia trobats sense la presència de la persona responsable a associacions municipals o entitats creades amb tal finalitat. Els animals romandran 3 dies per trobar a la seva persona responsable. Passat el temps reglamentari es farà difusió per trobar nova persona propietària per l'animal. En cap cas els animals sota custòdia municipal podran ser sacrificats exceptuant per qüestions humanitàries.

CAPITOL IV **De la circulació dels animals**

Article 11

- 1) Circulació a la via i als espais públics tot incloent-hi també les part comunes dels immobles col·lectius, als transports públics i als llocs i als espais d'ús públic en general, els animals de companyia han de complir els següents requisits:
- a) Estar proveïts de la identificació amb micro-xip.
 - b) Tenir la cartilla sanitària al dia, així com la resta de documentació.
 - c) Anar lligats per mitjà d'un collar o arnès i una cadena o corretja que no ocasionin lesions a l'animal.
- 2) Les persones propietàries o posseïdores d'animals adoptaran les mesures necessàries perquè aquests animals no puguin acudir lliurement a les vies i espais lliures públics o privats de concurrència pública, i propietats privades alienes a la persona propietària sense la seva autorització (per on circularan sempre conduïts)
- 3) Tots els moixos que tinguin accés a l'exterior de les cases, hauran de portar Xip i ser castrats a fi de controlar-ne la població i de evitar les malalties i la seva migració als espais naturals.
- 4) Queda prohibit rentar al carrer als animals de companyia, així com deixar-los beure aigua directament de la boca de les fonts o abeuradors públics.
- 5) Queda prohibida la circulació per les vies i els espais públics o privats, de concurrència pública, d'animals d'espècies salvatges, fins i tot domesticats, sense excepció.
- 6) Quan els animals hagin de romandre en vehicles estacionats haurà de ser per períodes molt curts de temps i adoptant les mesures pertinents perquè l'aireig i la temperatura siguin adients per evitar accidents i molèsties als animals.
- 7) Queda prohibida la presència d'animals de companyia i domèstics a zones destinades a jocs de nins.
- 8) Queda prohibida l'entrada d'animals a locals destinats a la fabricació, venda, emmagatzematge, transport o manipulació d'aliments.
- 9) Queda prohibida l'entrada d'animals a les zones esportives, així com als actes culturals realitzats a espais tancats.
- 10) Les persones propietàries d'hotels, pensions, i similars, podran prohibir o acceptar, al seu criteri, l'entrada i permanència d'animals als seus establiments, prèvia l'autorització administrativa de l'òrgan competent, assenyalant visiblement a l'entrada aquesta acceptació o prohibició, complint els requisits de les lleis vigents.
- Queden exempts d'aquestes prohibicions els cans guia.

Article 12.- Als nuclis urbans, està prohibit deixar els excrements dels animals a les vies i espais públics o privats, de concurrència pública (també en els parcs d'oci caní i als pipicans). Les persones propietàries dels animals o les persones que el condueixin són responsables de l'eliminació correcta d'aquestes deposicions i les hauran de recollir mitjançant la utilització d'artilugis, bosses o envoltoris que permetin recollir-los i guardar-los de manera hermètica i a dipositar-los als contenidors adequats o als recipients de residus sòlids urbans. Les persones portadores dels animals estan obligades a portar sempre els artilugis necessaris per a la recollida dels excrements. La Policia Local podrà comprovar si es compleix amb aquesta obligació, essent motiu de sanció el passejar l'animal sense portar aquests artilugis. En cas que es produeixi la infracció d'aquesta norma, els agents de l'autoritat podran requerir a la persona propietària o a qui condueixi l'animal que retiri les deposicions; si no ho fa, els agents podran imposar la sanció pertinent. Està prohibit també que els animals miccionin a les façanes, tanques, murs de tancament, barreres, etc. dels edificis i en el mobiliari urbà, no així en voravies retirades del pas peatonal, asfalt, alcocells i zones verdes.

En cas d'incompliment del que disposa aquest article, les persones agents de l'autoritat municipal podran requerir a les persones propietàries o posseïdores del animal per a que procedeixi a la neteja immediatament.

Article 13.- La Batlia podrà establir quins animals i en quins llocs i circumstàncies poden ser alimentats pels ciutadans en els espais públics. En tot cas, les persones que donin de menjar a les vies i espais de pública concurrència, hauran de fer-ho de forma higiènica, netejant les restes de menjar, retirant-neels recipients i participant en les campanyes de control de natalitat promogudes per l'Ajuntament i les associacions de protecció animal. Els espais i les persones han de tenir autorització per fer-ho. Queda prohibit donar menjar als animals a punts no controlats.

Article 14.- L'Ajuntament instarà (en cas de sol·licitud prèvia) a les persones responsables que desenvolupin l'activitat de transport públic, a que adaptin els vehicles utilitzats, al transport dels animals de companyia, de conformitat amb la legislació vigent.

CAPÍTOL V

Dels animals vagabunds i abandonats

Article 15.- Queda prohibit l'abandonament d'animals, tant al medi natural com als nuclis urbans. Les persones propietàries dels animals que no vulguin continuar tenint-los estan obligats a cercar per ells una llar on siguin ben tractats o, en darrer terme, donar-los a una associació protectora d'animals legalment reconeguda, al servei municipal encarregat de la seva acollida o a l'entitat que en tingui delegat el servei, pagant les corresponents taxes, si s'escau. S'exceptuen els següents casos:

L'alliberament de moixos castrats al carrer, sempre i quant se faci amb coneixement i autorització de la Batlia.

L'alliberament d'espècies autòctones al medi natural, sempre i quant se faci amb coneixement i autorització de la Batlia. Queda també prohibit l'abandonament d'animals morts a la via pública, contenidors de residus o altres llocs de recollida.

Article 16.- Es considerarà que un animal és vagabund quan no dugui micro-xip ni cap identificació del seu origen o de qui ostenta la seva propietat i no vagi acompanyat de cap persona ni tingui persona propietària coneguda. En aquest supòsit l'Ajuntament es podrà fer càrrec de l'animal.

Article 17.- El moixos poden viure lliurement en el carrer si formen part de les colònies dels programes de control ètic de les poblacions que prèviament hagi autoritzat l'Ajuntament. Tots els moixos amb accés a l'exterior hauran d'estar esterilitzats i portar xip. Aquestes colònies autoritzades consistiran, en la agrupació controlada de moixos, degudament esterilitzats i controlats sanitàriament, en espais públics a càrrec d'organitzacions, entitats cíviques o veïnat sense afany de lucre.

Article 18.- Els animals en general, i particularment els cans, qualificats com a vagabunds seran recollits pels serveis que depenguin de l'Ajuntament o per l'associació o entitat legalment constituïda que l'Ajuntament designi i aconduïts al recinte designat que se'n farà càrrec o el retindrà fins que aquest sigui reclamat per la persona propietària, cedit o adoptat. La captura i transport d'animals vagabunds ha d'estar orientada per criteris ètics, s'ha d'efectuar utilitzant tècniques i mitjans compatibles amb els imperatius biològics de l'espècie, en condicions higièniques impecables i amb garanties per a la seguretat de les persones en general i del personal encarregat d'aquests serveis en particular.

Els animals vagabunds dipositats en el centre de recollida hi romandran com a mínim 10 dies, el temps que marca la Llei 1/1992 de protecció animal de la CAIB. L'Ajuntament podrà derivar aquests animals a alguna entitat col·laboradora on compliran el seu període legal d'espera. Un cop transcorregut aquest termini sense que la persona propietària hagi comparegut, l'animal es considerarà legalment abandonat i podrà ser donat en adopció a un particular, una vegada vacunat, i identificat amb micro-xip, o en acollida a alguna associació protectora d'animals legalment constituïda. En el primer cas, l'Ajuntament podrà exigir l'abonament de les despeses de manteniment, vacunació, identificació. Si finalment se'n fa càrrec de l'animal una entitat protectora sense ànim de lucre, aquestes despeses s'abonaransegons estipuli el conveni firmats per les dues entitats.

Si es tracta d'animals salvatges o exòtics, domesticats o no, seran derivats a entitats protectores específiques de recuperació d'espècies però, en cap cas, oferts en adopció a particulars. Si els animals pertanyen a una espècie protegida, prohibida, predadora o perillosa mai se tornaran a la seva persona propietària.

Les actuacions sanitàries que fossin necessàries durant el temps de permanència al recinte municipal es faran sempre sota control veterinari.

No es sacrificarà cap animal sempre que no pateixi una malaltia greu, dolorosa i incurable, i mai sense prescripció veterinària.

En cas de que l'animal portés algun sistema identificatiu, els corresponents serveis municipals avisaran a la persona propietària, que disposarà d'un termini de vuit dies per recuperar-lo. Si l'animal no porta cap sistema identificatiu i és reclamat per la persona propietària, aquesta haurà de demostrar que l'animal és seu, mitjançant una fotografia o document que ho demostrï i haurà d'identificar l'animal obligatòriament amb el micro-xip.

En ambdós casos la persona propietària haurà d'abonar les despeses originades pel servei de recollida i manteniment de l'animal (segons l'establert a la corresponent ordenança fiscal) a més de presentar la cartilla sanitària amb les vacunes al dia. Si no la tingues o no estàs actualitzada, estarà en l'obligació de donar-la d'alta o d'ajustar-la a la legislació vigent.

Article 19.- Durant l'estada dels animals recollits pels serveis municipals a les seves dependències aquests rebran un tracte digne.

Article 20.- L'Ajuntament o l'entitat col·laboradora amb que tingui conveni signat, decidirà el destí dels animals que no hagin estat recuperats o adoptats després dels 10 dies d'estada mínima al recinte municipal, seguint la filosofia i les normes d'aquesta ordenança evitant en tot cas el sacrifici dels animals. En línies generals, es podran cedir els animals a centres, refugis o societats protectores i de defensa animal legalment constituïdes que procurin un tracte digne a l'animal, que no els sacrificuin i que fomentin la seva adopció. L'Ajuntament o l'entitat col·laboradora amb que tingui conveni signat decidirà a qui i en quin termes donar en adopció els animals. En el moment de donar l'animal la nova persona propietària haurà d'abonar les despeses de vacunació, desparasitació, cartilla sanitària, castració i identificació de l'animal. En tots els casos s'exigirà un tracte digne i el compliment exhaustiu de l'ordenança municipal (allotjament, cures sanitàries, vacunes, identificació, inscripció censal, control de la natalitat, educació, responsabilitat i ciutadania), signant un contracte d'adopció, en el qual, a més a més s'especifica la provisionalitat de l'adopció, que esdevindrà automàticament definitiva al cap d'un mes de tinença de l'animal. L'Ajuntament o l'entitat col·laboradora amb qui tingui conveni signat, podran fer tasques d'inspecció per comprovar el compliment d'aquests compromisos i retirar l'animal en cas d'incompliment.

CAPITOL VI Normes sanitàries

Article 21.- L'Ajuntament ha de col·laborar en la promoció i la divulgació de les vacunacions i/o els tractaments obligatoris, al mateix temps que vigila el compliment del que ordena.

Article 22.- Les persones posseïdores de cans, moixos i altres animals domèstics estaran obligats a vacunar-los i fer els tractaments contra aquelles malalties objecte de prevenció. Entre aquestes vacunes obligatòries s'inclou la vacunació anti-ràbica, amb caràcter anual. Cada persona propietària haurà de disposar de la corresponent cartilla sanitària, en la qual s'especificaran les característiques de l'animal, el seu estat sanitari i les dades necessàries sobre la identitat de la persona propietària.

Article 23.- Les persones propietàries de moixos amb accés a l'exterior hauran de realitzar un control de natalitat efectiu mitjançant intervenció quirúrgica per manescal col·legiat per evitar la proliferació incontrolada de moixos urbans i en el medi natural i renous nocturns en època de cel.

CAPÍTOL VII

Article 24.- Colònies felines

Les colònies felines contribueixen a un cert control de moixos assilvestrats o orats, però no eviten totalment els problemes sanitaris, de benestar animal o ambientals que s'hi associen: Els principals impactes i riscos associats als moixos assilvestrats a zones urbanes i rurals es poden agrupar en quatre tipologies generals, que són:

- Salut pública i conflictivitat social: problemes i molèsties a persones, i a les seves propietats, que conviuen pròximes a colònies (depredació de fauna domèstica, robatoris de menjar, risc ocasional de rapinyades i mossegades, transmissió de malalties), concentració de deposicions i orins, enterrament de les femtes a jocs infantils o horts urbans, i acumulacions de restes de menjar

aportades, de forma descontrolada per part de la ciutadania.

- Accidents de trànsit i atropellaments: provoca mortalitat de moixos, empitjorament de les seves condicions de salut i risc d'accidents a persones. Així mateix, i de forma més localitzada, situacions de risc en operacions aeroportuàries.
- Increment de malalties a moixos amb persones propietàries: risc de contreure malalties per mor del contacte amb moixos no controlats sanitàriament.
- Afectació de la biodiversitat local: davallada en la densitat d'espècies silvestres i desaparició de poblacions locals d'aquestes espècies de fauna rural i urbana.
- Afectació de la densitat d'espècies cinegètiques: depredació d'espècies d'interès cinegètic.

Es poden diferenciar quatre tipologies de moixos:

- 1) Assilvestrats: viuen i se reproduïxen a la natura, i sobreviuen de la caça i de de residus orgànics. Cap de les seves necessitats és satisfeta intencionalment per les persones. Són els que causen el màxim impacte, per destrucció d'espècies protegides i cinegètiques, resultant limitants per aquestes. Hi ha estudis que els identifiquen com a la principal amenaça per la vida silvestre, amb un nombre de preses anuals que pot arribar a 23-46 aucells i 129-338 petits mamífers. Són capaços de capturar animals de mida similar a la seva talla (conills).
- 2) Sense sostre o orats: són similars als assilvestrats, en alguns sentits, però aquests es troben en àmbits urbans o rurals, amb certa relació amb les persones. Poden dependre d'alguns recursos proporcionats pels éssers humans, però no són propietat de ningú. Tenen capacitat de dispersió i de sortida dels àmbits urbans.
- 3) Colònies de moixos sense sostre: assimilables a orats concentrats, als quals persones autoritzades per part de l'administració competent que els proporcionen menjar, els capturen per esterilitzar, els identifiquen (Microxipat) i es responsabilitzen del seu benestar.
- 4) Animal de companyia en sentit estricte: moixos que són propietat d'un individu o llar. Les seves persones propietàries cobreixen les seves necessitats. Els moixos animals de companyia que tenen accés a la via pública, haurien de tenir controlada la capacitat reproductora i estar identificats (microxipats). Segons alguns estudis poden capturar 18 aucells a l'any i 21 petits mamífers.

Les colònies poden tenir menys impacte que els sense-sostre, però molt més que els domèstics. Es poden considerar en una situació controlada i una fase per reduir les poblacions de moixos, però segueixen tenint una sèrie d'impactes i riscos, ja esmentats anteriorment:

- Transmissió de malalties i agressions a les persones humanes.
- Capacitat predatòria: destrucció de la fauna silvestre urbana i de la fauna silvestre en el medi rural i natural.
- De benestar animal: moixos assilvestrats i rodamons poden patir malalties, fam, paràsits i atropellaments, actes vandàlics i enverinaments. El present document és fruit del taller tècnic sobre impactes d'espècies

És important establir les diferències entre les colònies de moixos autoritzades per l'ajuntament i les que es troben fora de cap control administratiu. Cal tenir present, que com a norma general, i amb l'excepció del cas de les persones responsables de colònies felines autoritzades, alimentar els animals a la via pública no ha d'estar permès.

Article 25.- Criteris generals

1. Prèviament a l'elaboració d'un Programa Municipal de Colònies Felines, s'analitzaran els mitjans tècnics personals (persones veterinàries, inspectors, persones cuidadores i altres col·laboradors) i econòmics, necessaris per elaborar el programa i realitzar els seguiment del mateix.
2. Els animals presents a la colònia s'han de considerar responsabilitat de les persones cuidadores, sota la supervisió i autorització del Ajuntament. El nombre de persones cuidadores/responsables de cada colònia hauria de ser com a mínim de tres. L'autorització ha de ser temporal i renovable (inicialment 2 anys). En la primera autorització (procés de creació) es podran observar moixos sense marca (no esterilitzats), però en les renovacions tots els moixos de la colònia han de estar marcats i esterilitzats, sense perjudici de la presència de noves incorporacions (per abandonaments oportunistes o noves arribades puntuals), que quan es detectin hauran de ser objecte de seguiment per esterilització.
3. Les colònies han de ser sol·licitades per escrit per les persones particulars que se'n voler fer càrrec i autoritzades per escrit de forma expressa per part de l'autoritat municipal, condicionades sempre al compliment de les condicions que s'estableixin.
4. La mida de la colònia ha de ser, com a màxim, de 10 exemplars per no generar conflictes amb el veïnat, sense perjudici de situacions excepcionals i temporals. Caldrà consens veïnal previ a la sol·licitud, que bé s'acreditarà pel mateix sol·licitant o bé es faran les comprovacions municipals necessàries.
5. La colònia ha de tenir una àrea per deposicions (areners). Els areners s'han de disposar a zones de fàcil accés per tal que puguin ser netejats cada dia i allunyats de zones de pas de persones per evitar molèsties per olors.

6. Els animals han d'estar vacunats, desparasitats, esterilitzats, marcats amb senyal de cunya a l'orella i identificats amb Xip.

Article 26.- Criteris sanitaris humans i de seguretat

1. No es poden ubicar colònies a centres sanitaris, hospitals, centres escolars, residències de gent gran, residències d'infants, i les que estiguin al seu voltant, es mantindran una distància mínima de 500 m. Aquest extrem també serà d'aplicació en el cas de les residències de gent gran, sense perjudici que aquests centres puguin establir convenis de conveniència terapèutica o puguin demanar i acreditar la idoneïtat de la responsabilitat d'una colònia controlada.

2. La presència de colònies felines és incompatible amb parcs amb jocs infantils.

Article 27.- Criteris de sanitat i benestar animal

1. La totalitat dels exemplars de la colònia seran vacunats, sempre que sigui tècnicament possible i el seu estat fisiològic ho permeti. Es recomana que la vacunació sigui anual per a leucèmia feina i trivalent (panleucopènia felina, calicivirus felí i herpesvirus felí).

2. Esterilització, mitjançant el mètode de Captura-Castració-Alliberament, preferentment abans dels 6 mesos d'edat.

3. Control parasitològic del medi mitjançant tractaments periòdics a les zones de descans i alimentació (mensualment).

4. El seguiment de la colònia el farà una persona veterinària clínica que pugui acreditar formació en medicina poblacional felina, amb inspeccions com a mínim cada 6 mesos. Aquesta persona establirà un protocol de maneig de la colònia.

5. Sacrifici humanitari dels exemplars amb les malalties infeccioses o transmissibles a humans: Virus de la leucèmia felina (FeLV), Panleucopènia (FPV), Peritonitis infecciosa felina (FIP), Virus de la immunodeficiència felina (FIV). L'aplicació d'aquesta mesura, requereix, com és natural de la realització de la prova FeLV/FIV. Així mateix es realitzarà el sacrifici d'animals malalts i irrecuperables fisiològicament, d'acord amb informe veterinari.

6. Realitzar assistència mèdica necessària als exemplars que presentin símptomes/lesions, amb aïllament de la colònia si els serveis veterinaris ho consideren necessari. En quan al virus de la ràbia, en el cas de detectar-se, s'aplicarà el Pla Nacional de Contingència Contra la Ràbia Animal.

7. Les colònies estaran allunyades de vies de comunicació ràpida. En tot cas, seran inadmissibles a rotondes o llocs amb risc d'atropellament pels animals.

8. La freqüència i dosificació d'alimentació s'establirà en relació al nombre d'animals presents, evitant que quedi sobrant i disponible menjar, que pugui quedar a l'abast de rates i gavines.

9. Les condicions d'higiene de la colònia seran responsabilitat de les persones cuidadores i seran estrictes en quan a les condicions ambientals, així com en les condicions de neteja de menjadores i bevedors.

Article 28.- Criteris ambientals

1. Les colònies són inadmissibles als espais rurals. Sols en espais urbans, estaran situades com a mínim a 200 m del medi rural.

2. No s'autoritzarà cap colònia a menys de 500 m d'un espai natural protegit (Parc naturals, Reserva natural o Paratge natural) o de ZEPA (Zona d'Especial Protecció per a les Aus).

3. A parcs i jardins que puguin tenir fauna ornitològica silvestre d'especial rellevància no seran permeses.

4. Per a l'autorització de les colònies felines seran prioritàries les localitzacions a solars i en tot cas a zones verdes "dures" (és a dir parcs amb reduïdes extensions de zones vegetades).

5. Es prendran totes les mesures possibles per tal que l'aigua i l'aliment siguin inaccessibles a altres espècies (auells, dragons, etc.), per tal d'evitar riscos d'exposició a la depredació dels moixos que constitueixen la colònia.

Article 29.- Supervisió municipal

1. L'Ajuntament tindrà en tot moment potestat per dur a terme la supervisió de l'estat de les colònies felines, així com de mantenir o modificar els criteris de gestió de les mateixes.

2. L'Ajuntament tindrà potestat per dur a terme accions de retirada d'exemplars en aquells punts i colònies a on no es compleixin els requisits

de manteniment del nombre d'exemplars autoritzats, de l'estat sanitari dels mateixos o del manteniment i bon funcionament de dita colònia.

3. L'Ajuntament realitzarà una inspecció inicial en el moment previ a qualsevol autorització de nova colònia, de forma prèvia a les renovacions d'autorització, quan es produeixin renúncies i totes les inspeccions de seguiment i control que consideri necessàries.

4. L'Ajuntament crearà un registre municipal de colònies i persones cuidadores autoritzades.

5. La ubicació de les colònies estarà senyalada amb cartells explicatius i divulgatius del funcionament de les colònies.

6. Les persones cuidadores disposaran d'un carnet identificatiu com a persones autoritzades.

Article 30.- Penalització

L'incompliment d'alguna de les obligacions aquí exposades serà comunicat per escrit a les persones cuidadores-responsables de la colònia, i en cas de reincidència, se'ls retirarà l'autorització per continuar en la seva responsabilitat de persones cuidadores - responsablescol-laboradores.

Article 31.- Recomanacions

Formació prèvia de les persones cuidadores/responsables de les colònies.

Seguir les recomanacions i instruccions de qualsevol document de bones pràctiques, que inclogui el desenvolupament complementari dels criteris, incorporant els suggeriments de les persones cuidadores de colònies, prèvia valoració dels seus efectes, sense perjudici de les disposicions que s'incloguin en les ordenances municipals.

Educar el públic tenència responsable dels animals de companyia i que el moix és un bon animal de companyia, sempre que el control de la persona propietària sobre l'animal sigui complet. L'impacte dels moixos és responsabilitat directa de la persona propietària, però són els propis felins que en poden ser víctima directa.

CAPÍTOL VIII

Cens municipal

Article 32.- Les persones propietàries de cans i moixos han de censar els animals en el corresponent cens municipal dins el termini màxim de tres mesos a comptar des de la data de naixement o d'adquisició de l'animal o entrada en vigor d'aquesta ordenança. La inscripció en el cens municipal es farà a través de les oficines municipals. Els documents necessaris són la cartilla i full de xip i D.N.I. de la persona propietària.

Article 33.- Les baixes per mort o desaparició dels animals censats hauran de ser comunicades per les persones propietàries o tutores a l'oficina municipal corresponent, en un termini màxim de 3 mesos i, alhora, s'haurà de presentar la documentació de l'animal.

Article 34.- Les persones que transfereixin la propietat d'un animal o que canviïn d'adreça o de població estan obligats a comunicar aquest fet i les dades de la nova persona propietària i la nova adreça al cens municipal en un termini no superior a 15 dies.

Article 35.- La identificació dels animals de companyia s'ha de fer obligatòriament, mitjançant la implantació del micro-xip, que s'adaptarà en tot cas a la normativa de la Unió Europea. El micro-xip consta d'un codi alfa-numèric que permet, en tot cas, identificar l'animal i garantir la no duplictat. El micro-xip s'ha d'implantar al costat esquerre del coll de l'animal. En el cas que per una circumstància justificada no sigui possible la seva implantació al costat esquerre del coll de l'animal, s'haurà d'implantar a la zona de la creu, entre les dues espatlles i es farà constar expressament en el document acreditatiu. La implantació del micro-xip l'ha de realitzar una persona veterinària en condicions d'asèpsia. La persona o entitat responsable del marcatge de l'animal ha de lliurar a la persona propietària de l'animal el document acreditatiu d'aquest fet on han de constar, al menys, les dades següents: el sistema d'identificació utilitzat, les dades de la persona o entitat que realitza aquest marcatge, l'espècie animal i la raça, el sexe i la data de naixement de l'animal. En qualsevol transacció de l'animal de companyia, s'haurà de lliurar a la nova persona propietària de l'animal el document acreditatiu de la seva identificació i assegurar el canvi de les dades que sigui pertinent.

Article 36.- En el moment del registre al corresponent cens municipal es lliurarà a la persona propietària el certificat censal.

CAPÍTOL IX

Sacrifici d'animals i recollida dels animals ferits, els seus cadàvers i les seves restes

Article 37.- El sacrifici d'animals de companyia, amb caràcter general, només podrà ésser efectuat per una persona veterinària per procediments eutanàsics que assegurin la prèvia sedació i anestèsia de l'animal per tal de evitar-ne el patiment físic i psíquic. Queda totalment prohibit tot procediment que ocasioni la mort de qualsevol altra manera (enverinaments, armes de foc, etc...).

Article 38.- Queda prohibit el sacrifici d'un animal de companyia per decisió de les persones tutores per motius arbitraris. El sacrifici d'un animal només s'ha de dur a terme en cas de malaltia greu, dolorosa i incurable. Quan la persona propietària d'un animal no vulgui continuar assumint la seva tinença, esta obligada a cercar per ells una llar on siguin ben tractats o, en darrer terme, donar-los a una associació protectora d'animals legalment reconeguda, al servei municipal encarregat de la seva acollida o a l'entitat que en tingui delegat el servei, pagant les corresponents taxes, si s'escau.

Article 39.- L'Ajuntament és responsable de la retirada dels animals morts a les vies públiques. Aquesta recollida s'efectuarà de forma que impedeixi la contaminació del personal afecte al servei i, en tot cas, en bosses o recipients precintats. Les restes i cadàvers seran eliminades mitjançant els serveis del centre o empresa especialitzada d'acord amb la legislació vigent. En el cas de que l'animal es pugui identificar, la persona propietària haurà d'abonar les despeses originades pel servei de recollida i eliminació segons la llei vigent (segons l'establert a la corresponent ordenança fiscal).

Article 40.- Qui tingui coneixement de l'existència d'un cadàver o restes d'animals als espais públics o privats, de concurrència pública, ho hauran de comunicar a les oficines municipals, facilitant-ne les dades necessàries per a la seva localització i recollida, de forma immediata. La ubicació de cementiris d'animals, si s'escau, es regirà per la normativa europea, estatal o autonòmica d'aplicació.

CAPÍTOL X

Vigilància i inspecció

Article 41.- Correspon a l'Ajuntament de Binissalem: Divulgar, juntament amb les entitats defensores i col·laboradores, campanyes divulgadores i informatives del contingut d'aquesta normativa per als cursos escolars i per a la població en general. Confeccionar i mantenir al dia el cens municipal d'animals de companyia del municipi. Recollir, custodiar, esterilitzar, identificar i derivar a través de l'adopció de particulars o de centres, refugis o associacions de protecció animal sense ànim de lucre, els animals vagabunds, abandonats o donats per les seves persones propietàries d'acord amb la present ordenança. Albergar a aquests animals, durant els períodes de temps mínims establerts a la present i d'acord amb la infraestructura i condicions detallades al capítol III d'aquesta ordenança i es podran derivar a altres llocs on hi hagi conveni de col·laboració. Promoure campanyes de conscienciació sobre els drets dels animals, sobre el deure de complir la normativa existent respecte a les vacunacions, cens i identificació d'animals i sobre la conveniència de la seva esterilització. Aquestes campanyes es poden dur a terme en col·laboració amb associacions protectores i per a la defensa dels animals sense ànim de lucre i legalment constituïdes. Per facilitar el control de natalitat i fomentar la funció social dels animals de companyia, l'Ajuntament podrà atorgar subvencions, per a la seva castració i vacunació. Vigilar perquè es compleixin tots els termes d'aquesta ordenança municipal posant especial cura en el compliment dels drets dels animals. Les actuacions del servei d'inspecció i vigilància es faran sense la necessitat d'una denúncia prèvia. Ordenar a la Policia Local la intervenció d'ofici en els casos d'infracció evident. Tramitar i, en el seu cas, resoldre els corresponents expedients sancionadors per infraccions a aquesta ordenança municipal.

Article 42.- A efectes d'aquesta ordenança, tindran la consideració d'associacions per a la protecció i defensa dels animals aquelles que estiguin legalment constituïdes, sense ànim de lucre i tinguin com a finalitat la protecció i defensa dels animals. Les associacions per a la protecció i defensa dels animals que reuneixin aquests requisits podran obtenir el títol d'entitats col·laboradores de l'Ajuntament de Binissalem i signar, amb aquest fi, un conveni de col·laboració i gestió per al compliment de la present ordenança i dels drets dels animals.

L'Ajuntament de Binissalem podrà convenir amb les entitats col·laboradores la realització de diferents funcions que es detallaran en el document de signatura del conveni. Les persones agents de l'autoritat prestaran la seva col·laboració a les entitats col·laboradores per a les gestions que tinguin relació amb el compliment d'aquesta ordenança municipal. L'Ajuntament de Binissalem podrà establir ajudes econòmiques per a les seves entitats col·laboradores prèvia presentació d'aquestes d'una memòria amb el corresponent estudi econòmic-financer on s'especifiquin les activitats a finançar i les diferents fonts de recursos.

CAPÍTOL XI

Infraccions i sancions

Article 43.- Les accions i/o les omissions que infringeixin la present ordenança i la seva normativa complementària i l'expressada a la Llei

1/1992 de 8 d'abril de protecció dels animals que viuen a l'entorn humà de la CAIB, generen responsabilitat de naturalesa administrativa, sense perjudici de l'exigible a la via penal, civil o d'un altre ordre en què puguin incórrer. Si es denuncia una infracció envers un animal i aquest desapareix, es sancionarà a la persona propietària del lloc on estava l'animal per un import igual al doble de l'import màxim establert a la sanció denunciada.

Article 44.- Les infraccions a què es refereix el present títol es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

Article 45.- Seran infraccions lleus les següents:

- a) La circulació per les vies i espais lliures públics o privats de concurrència pública, i propietats privades aliènes a la persona propietària sense la seva autorització, d'animals de companyia que no vagin acompanyats i conduïts per una persona i sota la seva responsabilitat.
- b) Embrutar amb els excrements dels animals les voravies, vies urbanes i espais públics, i qualsevol lloc destinat al trànsit de vianants.
- c) La possessió d'un animal de companyia sense micro-xip d'identificació.
- d) La possessió d'un ca o moix no censat.
- e) L'incompliment per part de la persona propietària d'un animal de l'establert a la present ordenança al capítol III, article 10, punts 1,2,3, 4 i 5 referent a la tinença i allotjament dels animals de companyia.
- f) L'incompliment per part de la persona propietària d'un animal de l'establert a la present ordenança al capítol IV, article 11 referent a la circulació dels animals de companyia (exceptuant l'apartat 5)
- g) Donar de menjar als animals incomplint les condicions establertes a la present ordenança al capítol IV, a l'article 13.
- h) Causar molèsties al veïnat per renous (per ex. lladrucs) dels animals, de forma prolongada, injustificada i molesta.
- i) Les persones posseïdores d'un animal, sense perjudici de la responsabilitat subsidiària de la persona propietària, serà responsable dels danys, perjudicis i molèsties, que ocasionin a les persones, coses, vies i espais públics i al medi natural en general, d'acord amb el que disposa l'art. 1905 del Codi Civil. En cas d'una agressió produïda per un animal, i si una vegada avaluada la informació per part de la Direcció General de Salut Pública i Participació del Govern de les Illes Balears, s'ha de realitzar la observació sanitària, l'Ajuntament ordenarà l'aïllament i observació de l'animal durant 14 dies per part de clíniques o persones veterinàries oficials.
- j) No presentar la documentació sol·licitada per l'organisme competent en el termini establert.
- k) L'incompliment de qualsevol norma o prescripció assenyalada en aquesta ordenança que no estigui qualificada de greu o molt greu.

Article 46.- Seran infraccions greus:

- a) La circulació per les vies i espais lliures públics o privats de concurrència pública, i propietats privades aliènes a la persona propietària sense la seva autorització d'animals salvatges domesticats, establert a l'art. 11 apt. 5).
- b) El transport d'animals amb vulneració dels requisits establerts a l'article 8 de la Llei 1/1992 de la CAIB
- c) Obligar els animals a treballar o produir en cas de malaltia o desnutrició, o sobre-explotar-los de manera que es pugui posar en perill la seva salut.
- d) El subministrament de substàncies no permeses als animals.
- e) L'abandonament no reiterat d'un animal.
- f) L'exposició d'animals amb malaltia no contagiosa, tret que aquest extrem fos desconegut pel venedor en el moment de la transacció.
- g) La venda a laboratoris, clíniques o altres establiments per a experimentació, sense l'autorització de l'administració competent.
- h) La venda ambulat d'animals fora dels mercats i les fires legalitzades.
- i) La no vacunació o la no realització de tractaments sanitaris pertinents.
- j) La possessió, exhibició, compra-venda, cessió, donació o qualsevol altra forma de transmissió d'animals, l'espècie dels quals estigui inclosa en els apèndixs II i III de les CITES o C2 de la legislació comunitària sobre la mateixa convenció, sense els permisos d'importació que correspongui.
- k) La tinença d'animals salvatges que no s'adaptin a la captivitat.
- l) L'ús d'estrís o ginys destinats a limitar o impedir la mobilitat dels animals com diu l'ordenança o tenir-los en condicions prohibides.
- m) L'incompliment dels art. 8, 9 i de l'art. 10 els apartats 6, 7, 8 i 9.
- n) L'incompliment dels criteris generals estipulats a l'art. 25 apt. 4, 5 i 6.
- o) L'incompliment dels criteris sanitaris humans i de seguretat estipulats a l'art. 26.
- p) L'incompliment dels criteris de sanitat i benestar animals estipulats a l'art. 27.

Article 47.- Seran infraccions molt greus:

- a) L'esterilització, la pràctica de mutilacions innecessàries, les agressions físiques o psíquiques de qualsevol tipus, sobretot aquelles que produeixen lesions de qualsevol tipus a l'animal i el sacrifici d'animals sense control facultatiu veterinari o en contra del que

estableix aquesta ordenança.

- b) L'abandonament reiterat d'un animal, així com l'abandonament d'un animal mort.
- c) L'exposició d'animals amb malaltia contagiosa, tret que fos indetectable en el moment de la transacció.
- d) La celebració d'espectacles de bregues entre animals o d'animals amb les persones, quedant prohibit fer qualsevol tipus d'ostentació d'agressivitat dels mateixos i potenciar l'agressivitat de l'animal, també queda prohibit l'adiestrament d'animals amb el fi de reforçar la seva agressivitat.
- e) L'ús d'animals en tot tipus de festes o espectacles en què aquests puguin ésser objecte de dany, sofriment físics o psíquics, tractaments anti-naturals, maltractaments, persecucions, burles o en els quals es pugui ferir la sensibilitat de l'espectador i ser anti-educatiu per als infants.
- f) La possessió, exhibició, compra-venda, cessió, donació o qualsevol altra forma de transmissió d'animals o de les seves parts o derivats, l'espècie dels quals estigui inclosa a l'apèndix I de la CITES o CI de la legislació comunitària sobre la mateixa convenció, sense els permisos d'importació que corresponguin.
- g) L'alliberament al medi d'espècies no autòctones que suposen un perill per a l'ecosistema i la fauna i flora autòctones.
- h) L'incompliment dels criteris generals de l'art. 25 apt. 1, 2, 3.
- i) L'incompliment dels art. 37 i 38.

Article 48.- Les infraccions comeses contra els preceptes de la present ordenança i de la Llei 1/92 de 8 d'abril de la CAIB, seran sancionades de la següent forma, segons el que s'estipula a la esmentada Llei i reglament que la desenvolupa:

- A) Les infraccions lleus seran sancionades amb multa de 60 a 300 euros.
- B) Les infraccions greus seran sancionades amb multa de 300,01 a 1.500 euros.
- C) Les infraccions molt greus seran sancionades amb multa de 1.500,01 a 15.000 euros.

La imposició d'una multa per falta molt greu comportarà la confiscació immediata dels animals objecte de la infracció i d'altres en possessió de la persona infractora.

Article 49.- Els establiments que cometin infraccions de forma reiterada podran ser objecte del tancament temporal o definitiu segons les lleis i normatives vigents.

Article 50.- La imposició de sancions correspon a la batlia en el cas de les lleus i greus i al ple de l'ajuntament les molt greus.

Article 51.- Les conductes susceptibles de sanció administrativa, una vegada tipificada, i si són objecte de sanció o multa, es graduaran segons els criteris següents:

- La transcendència social i el perjudici causat per la infracció comesa.
- L'ànim de lucre il·lícit i la quantia del benefici obtingut en la comissió de la infracció.
- La reiteració. Hi haurà reiteració quan hi hagi dues resolucions fermes per fets de la mateixa naturalesa en el període de dos anys, o tres de distinta naturalesa en el mateix període.

Article 52.- La imposició de qualsevol sanció prevista per la present ordenança no exclou la responsabilitat civil i penal i la eventual indemnització del mal i perjudicis que li puguin correspondre a la persona infractora.

Article 53.- Per imposar les sancions previstes per la present ordenança així com per la Llei de protecció dels animals 1/92 de 8 d'abril de la CAIB caldrà seguir el procediment sancionador regulat per la Llei de Procediment administratiu i pel Decret 14/1994 de 10 de febrer de l'administració de la CAIB, en quan a la prescripció de les infraccions i sancions s'estarà al que disposa l'article 30 de la Llei 40/2015 d'1 d'octubre de règim jurídic del sector públic.

Article 54.- L'administració local podrà retirar els animals sempre que hi hagi indicis d'infracció de les disposicions de la present ordenança amb caràcter preventiu, mentre no es resolgui l'expedient sancionador que correspongui.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.- Tot el que no es preveu en la present ordenança s'ajustarà al que disposa la Llei 1/1992 de 8 d'abril de la CAIB i al seu reglament com també a tota legislació i normativa de rang superior existents i les que es puguin legislar posteriorment.

Segona.- La tinença d'animals potencialment perillosos es regirà per la Llei 50/1999, de 23 de desembre (BOE núm. 307, de 24 de desembre) i per les disposicions reglamentàries que la desenvolupin.

Tercera.- Queda derogada l'Ordenança reguladora de la tinença d'animals de companyia actual (BOIB 115 de 19-09-2000), així com totes quantes normes municipals d'igual o d'inferior rang s'oposin a la present ordenança.

Quarta.- D'acord amb l'article 102 de la Llei 20/2006, Municipal i de Règim Local de les Illes Balears i l'article 70.2 de la Llei 7/85 de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, aquesta Ordenança entrarà en vigor, una vegada sigui aprovada definitivament per la Corporació, a partir del dia següent a la data que es publiqui el seu text íntegre en el Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (BOIB) i sempre que hagi transcorregut el termini previst a l'article 65.2 de la llei reguladora de les bases del règim local. ”

El que es fa públic per general coneixement.

Binissalem, 12 de gener de 2018.

El Batle,

Andreu Villalonga Simonet.

